

Sbírka zákonů a mezinárodních smluv

ČESKÁ REPUBLIKA

Zpřístupněna dne 7. května 2024

Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 114/2024 Sb.

**Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání
Smlouvy o vydávání mezi Českou republikou a Austrálií**

114

SDĚLENÍ**Ministerstva zahraničních věcí****o sjednání Smlouvy
o vydávání mezi Českou republikou a Austrálií**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 17. února 2022 byla v Canbeře podepsána Smlouva o vydávání mezi Českou republikou a Austrálií.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval.

Smlouva vstoupí v platnost na základě svého článku 22 odst. 1 dne 1. července 2024.

České znění Smlouvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

v z. JUDr. Smolek, Ph.D., LL.M., v. r.

vrchní ředitel sekce právní a konzulární

**SMLOUVA O VYDÁVÁNÍ MEZI ČESKOU REPUBLIKOU
A AUSTRÁLIÍ**

Česká republika a Austrálie (dále jen „smluvní státy“),

VEDENY SNAHOU prohloubit a usnadnit své právní vztahy a přejíce si přispívat k potlačování zločinností,

SE DOHODLY na následujícím:

ČLÁNEK 1 POVINNOST VYDÁVAT

Smluvní státy se zavazují vzájemně si vydávat v souladu s ustanoveními a podmínkami uvedenými v této smlouvě osoby, proti kterým vedou příslušné orgány dožadujícího státu trestní stíhání pro trestný čin podléhající vydání, nebo které jsou vyžadovány těmito orgány k uložení nebo výkonu trestu pro trestný čin podléhající vydání.

ČLÁNEK 2 TRESTNÉ ČINY PODLÉHAJÍCÍ VYDÁNÍ

1. Pro účely této smlouvy se trestnými činy podléhajícími vydání rozumí činy, za které lze uložit podle právních řádů obou smluvních států trest odnětí svobody, jehož horní hranice je nejméně jeden rok, nebo trest přísnější. Týká-li se žádost o vydání osoby, jež byla uznána vinnou takovým trestným činem a jejíž vydání se žádá pro výkon trestu odnětí svobody, vydání se povolí, jen pokud z takového trestu zbývá vykonat nejméně šest měsíců.
2. Zahrnuje-li žádost o vydání několik samostatných trestných činů, z nichž za každý lze podle práva dožadujícího i dožádaného státu uložit trest odnětí svobody, ale z nichž některý nesplňuje podmínku zákonem stanoveného nebo nevykonaného trestu, dožádaný stát může povolit vydání i pro tyto trestné činy v souladu se svým právním řádem.

3. Pro účely tohoto článku při určení, zda čin je činem trestným podle právních řádů obou smluvních států:
 - a) nezáleží na tom, zda právní řády smluvních států posuzují jednání nebo opomenutí naplňující znaky tohoto trestného činu v rámci stejné kategorie trestných činů nebo označují trestný čin stejnou terminologií; a
 - b) je třeba vzít v úvahu jednání a opomenutí připisované osobě, jejíž vydání je žádáno, jako celek bez ohledu na to, zda se podle právních řádů smluvních států znaky skutkových podstat trestného činu liší.
4. Žádá-li se o vydání osoby pro trestný čin proti právním předpisům týkajícím se daní, cel, devizové kontroly nebo jiné fiskální záležitosti, vydání nemůže být odmítnuto z toho důvodu, že právní řád dožádaného státu neukládá stejný druh daně nebo poplatku nebo nemá stejnou daňovou, poplatkovou, celní nebo devizovou úpravu jako právo dožadujícího státu.
5. Pokud byl trestný čin, pro který se vydání žádá, spáchán mimo území dožadujícího státu, vydání může být odmítnuto v případě, neumožňuje-li právní řád dožádaného státu stíhání pro stejnou kategorii trestných činů spáchaných mimo území posledně jmenovaného státu.
6. Vydání se povolí podle ustanovení této smlouvy nehledě na to, kdy byl spáchán trestný čin, pro který se vydání žádá, pokud:
 - a) jednání nebo opomenutí, pro něž je žádáno o vydání, naplňovalo znaky trestného činu v dožadujícím státě v době, kdy došlo k jednání nebo opomenutí, které naplňuje znaky tohoto trestného činu; a
 - b) domnělé jednání nebo opomenutí, došlo-li by k němu na území dožádaného státu v době obdržení žádosti o vydání, by tvořilo podstatu trestného činu podle platného právního řádu tohoto státu.

ČLÁNEK 3

ZÁVAZNÉ VÝJIMKY Z VYDÁVÁNÍ

Vydání se nepovolí za následujících okolností:

- a) pokud je čin, pro který se žádá vydání, považován dožádaným státem za politický trestný čin. Za politický trestný čin se nebude považovat žádný trestný čin, ohledně kterého smluvní státy přijaly nebo přijmou závazek založit svou pravomoc nebo vydávat podle mezinárodních smluv, jichž jsou oba smluvní státy smluvními stranami;
- b) je-li oprávněný důvod se domnívat, že žádost o vydání byla podána za účelem stíhání nebo potrestání osoby pro její rasu, jazyk, etnický původ, pohlaví, náboženské vyznání, národnost, politické názory nebo pro jiný status nebo že postavení této osoby by pro kterýkoli z těchto důvodů vyvolalo předpojatost;
- c) je-li čin, pro který se žádá o vydání, považován dožádaným státem za trestný čin vojenský, který není obecným trestným činem podle práva dožádaného státu;
- d) pokud byla osoba v dožádaném státě ohledně jednání naplňujícího znaky trestného činu, pro který je žádáno vydání, podle práva tohoto státu s konečnou platností zproštěna obvinění, byla jí udělena milost nebo amnestie nebo byl uložený trest vykonán či prominut;
- e) jestliže za trestný čin, pro který je žádáno vydání, může být uložen podle právního řádu dožadujícího státu trest smrti, pokud tento stát neposkytne záruky, které dožádaný stát považuje za dostatečné, že trest smrti nebude uložen, nebo pokud byl uložen, nebude vykonán; nebo
- f) má-li dožádaný stát podstatné důvody se domnívat, že osoba, jejíž vydání je žádáno, by se mohla nacházet v dožadujícím státě v nebezpečí vystavení mučení nebo jinému krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

ČLÁNEK 4 VYDÁVÁNÍ OBČANŮ

1. Smluvní státy mohou odmítnout vydání vlastních občanů.
2. Jestliže dožadovaný stát odmítne vydat svého občana, předá na žádost dožadujícího státu věc svým příslušným orgánům, aby mohly zahájit trestní stíhání, pokud to považují za vhodné.

ČLÁNEK 5 VÝJIMKY Z VYDÁVÁNÍ ZÁLEŽEJÍCÍ NA VOLNÉ ÚVAZE

Vydání může být odmítnuto v případě kterékoliv z následujících okolností:

- a) jestliže trestný čin, pro který se žádá o vydání, je považován podle právního řádu dožadovaného státu za spáchaný úplně nebo částečně na území tohoto státu;
- b) jestliže probíhá v dožadaném státě pro trestný čin, pro který se žádá o vydání, trestní stíhání proti osobě, jejíž vydání se žádá;
- c) jestliže se dožadovaný stát i po přihlédnutí k povaze trestného činu a k zájmům dožadujícího státu domnívá, že vydání osoby by vzhledem k okolnostem případu, jejímu zdraví, věku nebo jiným osobním poměrům, bylo nespravedlivé nebo příliš tvrdé;
- d) pokud by trestní stíhání nebo výkon trestu pro trestný čin, pro který je vydání žádáno, byly promlčeny podle právního řádu dožadovaného státu;
- e) jestliže byla osoba, jejíž vydání je žádáno, v dožadujícím státě odsouzena mimořádným nebo pro daný případ zvláště zřízeným soudem nebo tribunálem, nebo by v tomto státě podléhala pravomoci takového soudu;
- f) nachází-li se vyžadovaná osoba v dožadaném státě v důsledku vydání ze třetího státu a jakýkoliv souhlas tohoto třetího státu s dalším vydáním, pokud je takový souhlas nutný, byl odmítnut; nebo

- g) pokud příslušné orgány dožádaného státu rozhodly buď ukončit, nebo nezahajovat řízení proti osobě za trestný čin, pro který je žádáno o vydání.

ČLÁNEK 6

ZPŮSOB STYKU A JAZYK

1. Každý smluvní stát určí ústřední orgán pro účely této smlouvy. Ústředním orgánem pro Českou republiku bude Ministerstvo spravedlnosti a ústředním orgánem pro Austrálii bude Ministerstvo spravedlnosti. Smluvní státy si vzájemně písemně oznámí změnu svého ústředního orgánu.
2. Žádosti o vydání se předávají přímo mezi ústředními orgány, i když styk diplomatickou cestou se nevylučuje.
3. Žádosti o vydání a potřebné doklady včetně dodatkových informací, požadovaných podle článku 8, se vyhotovují v úředním jazyce dožádaného státu nebo jsou do něho přeloženy a ověřují se v souladu s odstavcem 5 článku 7.

ČLÁNEK 7

ŽÁDOST O VYDÁNÍ A POTŘEBNÉ DOKLADY

1. Žádost o vydání se předkládá písemně a připojují se k ní:
 - a) informace potřebné k určení totožnosti a občanství vyžadované osoby zahrnující, pokud je to možné, fotografie a otisky prstů, a jakékoli jiné významné informace, které mohou pomoci určit totožnost osoby;
 - b) informace o místě pobytu osoby a jejím bydlišti, pokud jsou známy;
 - c) údaje o skutečnostech týkajících se jednání nebo opomenutí, majících naplňovat znaky každého trestného činu, pro který je žádáno o vydání;

- d) popis každého trestného činu, pro který je žádáno vydání;
 - e) text právních předpisů upravujících každý trestný čin a popisujících trest, který lze uložit; a
 - f) údaj týkající se jakéhokoliv použitelného ustanovení o promlčení.
2. Pokud se žádost o vydání týká osoby, která dosud nebyla odsouzena, připojuje se k ní zatýkáci rozkaz nebo příkaz ke zbavení osobní svobody vydaný soudcem nebo jiným příslušným orgánem dožadujícího státu.
3. Vztahuje-li se žádost o vydání k osobě, která byla uznána vinnou, k žádosti se přikládá:
- a) doklad o rozhodnutí o vině, uloženém trestu a dále údaj o tom, v jakém rozsahu trest nebyl vykonán; a
 - b) pokud byla osoba odsouzena v nepřítomnosti – text právních předpisů popisujících jakékoliv opravné prostředky k uplatnění námitek proti odsouzení a soudní nebo jiný doklad opravňující k zadržení osoby, anebo kopie takového dokladu.
4. Vydání osoby může být povoleno podle ustanovení této smlouvy v rozsahu vyplývajícím z právního řádu dožádaného státu i bez splnění požadavků uvedených v odstavci 1 tohoto článku, pokud vyžadovaná osoba s vydáním souhlasí.
5. Pro účely této smlouvy je písemnost ověřena, pokud je podepsána nebo ověřena státním úředníkem dožadujícího státu a opatřena úředním razítkem ministra nebo ministerstva dožadujícího státu.

6. Písemnost připojená k žádosti o vydání bude přijata v extradičním řízení na území dožádaného státu, pokud je ověřena.

ČLÁNEK 8

DODATKOVÉ INFORMACE

1. Je-li dožádaný stát toho názoru, že informace obsažené v podkladech žádosti o vydání nejsou dostatečné pro povolení vydání v souladu s touto smlouvou, může požádat dožadující stát, aby mu byly poskytnuty doplňující informace ve lhůtě, kterou dožadujícímu státu stanoví. Stanovenou lhůtu může dožádaný stát ve výjimečných případech prodloužit po uvážení okolností předložených dožadujícím státem.
2. Nachází-li se osoba, jejíž vydání je vyžadováno, ve vazbě pro trestný čin, pro který je vydání žádáno, a poskytnuté doplňující informace nejsou dostatečné v souladu s touto smlouvou nebo nebyly doručeny ve stanovené lhůtě, může být tato osoba propuštěna z této vazby. Propuštění nevylučuje, aby bylo pokračováno v řízení o vydání, pokud budou informace dodatečně předloženy, nebo aby byla v případě nutnosti podána nová žádost.
3. Je-li osoba propuštěna z vazby v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, dožádaný stát o tom co nejdříve vyrozumí dožadující stát.

ČLÁNEK 9

PŘEDBĚŽNÁ VAZBA ZA ÚČELEM VYDÁNÍ

1. Smluvní stát může v naléhavých případech před podáním žádosti o vydání požádat prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL), diplomatickou cestou nebo přímo mezi ústředními orgány o předběžnou vazbu vyžadované osoby s tím, že žádost o vydání bude následovat. Žádost o předběžnou vazbu bude podána písemně a lze ji zaslat jakýmkoli prostředky, včetně elektronických.
2. Žádost bude obsahovat
 - a) popis vyžadované osoby zahrnující, pokud je to možné, fotografie a otisky prstů, a jakékoli jiné významné informace, které mohou pomoci určit totožnost osoby;
 - b) informace o místě pobytu osoby a jejím bydlišti, pokud jsou známy;
 - c) stručné shrnutí jednání nebo opomenutí, majících naplňovat znaky každého trestného činu, pro který je žádáno vydání;
 - d) popis každého trestného činu, pro který je žádáno vydání, a uvedení trestu, který může být nebo byl uložen za každý trestný čin;
 - e) zatýkácí rozkaz nebo příkaz ke zbavení osobní svobody nebo doklad o rozhodnutí o vině týkající se vyžadované osoby;
 - f) prohlášení, že bude následovat žádost o vydání vyžadované osoby; a
 - g) údaje týkající se důvodů naléhavosti věci.
3. Dožadovaný stát poté, co takovou žádost obdrží, učiní nezbytné kroky ke vzetí vyžadované osoby do vazby. Dožadující stát bude o výsledku své žádosti urychleně informován, včetně uvedení případné doby a místa zatčení.

4. Osoba, která byla vzata do vazby na základě takové žádosti, může být propuštěna na svobodu po uplynutí 60 dnů od data svého zatčení, jestliže dožádaný stát neobdržel žádost o vydání doloženou doklady uvedenými v článku 7.
5. Je-li osoba propuštěna z vazby, dožádaný stát o tom co nejdříve vyrozumí dožadující stát.
6. Propuštění osoby podle odstavce 4 tohoto článku nebrání zahájení řízení o vydání vyžadované osoby, je-li žádost doručena později.

ČLÁNEK 10 STŘET ŽÁDOSTÍ

1. Obdrží-li dožádaný stát žádost o vydání stejné osoby ze dvou nebo více států, rozhodne, do kterého z těchto států vydá osobu, a uvědomí tyto státy o svém rozhodnutí.
2. Při rozhodování o tom, do kterého státu má být osoba vydána, dožádaný stát uváží všechny významné okolnosti, zejména:
 - a) poměr závažnosti trestných činů, jestliže se žádosti vztahují na různé trestné činy;
 - b) dobu a místo spáchání každého trestného činu;
 - c) data přijetí žádostí;
 - d) státní občanství osoby;
 - e) obvyklé místo trvalého pobytu osoby; a
 - f) možnost dalšího vydání do jiného státu.

ČLÁNEK 11

OZNÁMENÍ ROZHODNUTÍ

Dožádaný stát bude ihned informovat dožadující stát o svém rozhodnutí o žádosti o vydání, jakmile bude učiněno, a odůvodní případné úplné nebo částečné odmítnutí vydání.

ČLÁNEK 12

ODLOŽENÉ NEBO DOČASNÉ PŘEDÁNÍ

1. Dožádaný stát může odložit předání osoby z důvodu zahájení trestního stíhání této osoby, nebo aby tato osoba mohla vykonat trest uložený za trestný čin založený na jiném jednání nebo opomenutí než trestný čin, pro který se vydání žádá. V takovém případě to dožádaný stát oznámí dožadujícímu státu.
2. Pokud na základě lékařské zprávy příslušného zdravotnického zařízení v dožádaném státě nemůže být vyžadovaná osoba přepravena z dožádaného státu do státu dožadujícího, aniž by byl vážně ohrožen její život těžkou nemocí, bude předání osoby odloženo do doby, než v souladu s lékařskou zprávou příslušného zdravotnického zařízení bylo nebezpečí dostatečně zmírněno.
3. Je-li osoba ve vazbě nebo vykonává-li na území dožádaného státu trest za trestný čin založený na jiném jednání nebo opomenutí než trestný čin, pro který se vydání žádá, dožádaný stát může dočasně předat osobu do dožadujícího státu, aby mohla být stíhána za trestný čin, pro který je žádáno vydání. Osoba takto předaná bude držena ve vazbě v dožadujícím státě a bude vrácena do dožádaného státu po ukončení jejího stíhání v souladu s písemnými podmínkami vzájemně stanovenými smluvními státy.

ČLÁNEK 13

PŘEDÁNÍ

1. Dožádaný stát po povolení vydání předá osobu na místě, v němž opustí jeho území a které vyhovuje dožadujícímu státu, a na žádost tomuto státu oznámí dobu, po kterou byla vyžadovaná osoba zadržena za účelem jejího předání.
2. Dožadující stát odveze osobu z území dožádaného státu ve lhůtě stanovené dožádaným státem. Není-li osoba odvezena v této lhůtě, dožádaný stát může tuto osobu propustit z vazby a může odmítnout její vydání pro stejný trestný čin.
3. Jestliže nepředvídatelné okolnosti zabrání smluvnímu státu v předání nebo odvozu osoby, která má být vydána, oznámí to druhému smluvnímu státu. Oba smluvní státy pak vzájemně dohodnou nové datum předání a užijí se ustanovení odstavce 2 tohoto článku.

ČLÁNEK 14

VÝSLEDEK TRESTNÍHO ŘÍZENÍ

Dožadující stát vyrozumí dožádaný stát na jeho žádost o výsledku trestního řízení, které po vydání následuje.

ČLÁNEK 15

PŘEDÁNÍ VĚCÍ

1. Bylo-li vydání povoleno a dožadující stát o to požádá, dožádaný stát předá v souladu se svým právním řádem a s ohledem na práva třetích stran, která

budou náležitě respektována. veškerý majetek nalezený v dožádaném státě, který byl získán trestným činem nebo který může být požadován jako důkaz.

2. Podle odstavce 1 tohoto článku lze výše uvedený majetek na žádost dožadujícího státu předat tomuto státu, i když nemůže být vydání uskutečněno.
3. Pokud to vyžaduje právní řád dožádaného státu nebo práva třetích stran, všechny věci takto předané budou bezplatně vráceny dožádanému státu, pokud o vrácení tento stát požádá.

ČLÁNEK 16 ZÁSADA SPECIALITY

1. S výjimkou odstavce 3 tohoto článku osoba vydaná podle této smlouvy nebude zadržena nebo souzena, ani nebude jinak omezována její osobní svoboda na území dožadujícího státu za jiný trestný čin spáchaný před předáním, než je:
 - a) trestný čin, pro který bylo povoleno vydání;
 - b) jakýkoliv jiný trestný čin, který podléhá vydání, u něhož může být rozhodnuto o vině osoby na základě stejných skutečností za předpokladu, že za trestný čin lze uložit tentýž nebo nižší trest, než pro který bylo vydání povoleno; nebo
 - c) jakýkoli jiný trestný čin, který podléhá vydání, pokud s tím dožádaný stát souhlasí.
2. Pro účely odstavce 1 písm. c) tohoto článku:
 - a) dožádaný stát může vyžadovat doklady uvedené v odstavci 1 článku 7; a
 - b) pokud je k dispozici prohlášení vydané osoby k trestnému činu, toto prohlášení bude zasláno dožádanému státu.

3. Odstavec 1 tohoto článku se nepoužije, pokud měla osoba příležitost opustit dožadující stát a neučinila tak do 45 dnů od propuštění pro trestný čin, pro který byla vydána, nebo jestliže se tato osoba dobrovolně vrátila na území dožadujícího státu po jeho opuštění.

ČLÁNEK 17

GYDÁNÍ DO TŘETÍHO STÁTU

1. Pokud byla osoba předána dožadujícím státem do dožadujícího státu, dožadující stát nevydává tuto osobu třetímu státu za trestný čin spáchaný před jejím předáním, pokud:
 - a) dožadovaný stát nedává souhlas s tímto vydáním;
 - b) jestliže osoba měla možnost opustit dožadující stát a neučinila tak do 45 dnů od propuštění pro trestný čin, pro který byla tato osoba předána dožadujícím státem; nebo
 - c) jestliže se dobrovolně vrátila na území dožadujícího státu po jeho opuštění.
2. Před udělením souhlasu podle odstavce 1 písm. a) tohoto článku může dožadovaný stát požádat o předložení dokladů uvedených v odstavci 1 článku 7.

ČLÁNEK 18

PRŮVOZ

1. Má-li být osoba vydána do smluvního státu z třetího státu přes území druhého smluvního státu, pak smluvní stát, do kterého má být osoba vydána, požádá druhý smluvní stát o povolení průvozu této osoby přes jeho území. Žádost o průvoz může být podána prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL) nebo přímo mezi ústředními orgány. Žádost bude

- předložena v písemné formě a předána jakýmkoli prostředky, včetně elektronických. Při použití vzdušné přepravy bez úmyslu přistát se žádost o průvoz nevyžaduje.
2. Dožádaný stát po obdržení takové žádosti, která bude obsahovat jím vyžádané informace, vyřídí tuto žádost podle svého práva.
 3. Povolení průvozu osoby zahrnuje, v souladu s právem dožádaného státu, povolení, aby osoba byla držena ve vazbě během průvozu.
 4. V případě neplánovaného přistání může stát průvozu na žádost eskortujícího úředníka před podáním žádosti o průvoz podle tohoto článku držet osobu ve vazbě 96 hodin.
 5. Smluvní stát, do něhož se vydání provádí, uhradí státu průvozu na jeho žádost veškeré náklady, vynaložené tímto státem v souvislosti s průvozem.

ČLÁNEK 19

NÁKLADY

1. Dožádaný stát učiní všechna nezbytná opatření a ponese veškeré náklady spojené se žádostí o vydání a bude jinak zastupovat zájmy dožadujícího státu.
2. Dožádaný stát ponese náklady vynaložené na svém území při zatčení osoby, o jejíž vydání se žádá, jakož i držení této osoby ve vazbě, až do doby jejího předání dožadujícímu státu.

3. Dožadující stát ponese náklady vynaložené na přepravu osoby z území dožádaného státu.

ČLÁNEK 20

VZTAHY K JINÝM SMLOUVÁM

Tato smlouva se nedotýká práv a závazků vyplývajících z jiných mezinárodních smluv, jichž jsou oba smluvní státy smluvními stranami.

ČLÁNEK 21

KONZULTACE

Ústřední orgány mohou vzájemně konzultovat vyřizování jednotlivých případů i dodržování a zlepšování postupů při provádění této smlouvy.

ČLÁNEK 22

VSTUP V PLATNOST A UKONČENÍ PLATNOSTI

1. Tato smlouva podléhá schválení v souladu s vnitrostátními právními předpisy obou smluvních států. Každý smluvní stát bude informovat druhý stát diplomatickou nótou, že byly splněny vnitrostátní právní předpisy pro vstup této smlouvy v platnost. Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce následujícího po datu obdržení pozdější nóty.
2. Tato smlouva se vztahuje pouze na žádosti doručené po jejím vstupu v platnost a použije se, i když k příslušným jednáním a opomenutím došlo předtím, než vstoupila v platnost.

3. Kterýkoli smluvní stát může kdykoli ukončit platnost této smlouvy diplomatickou nótou určenou druhému státu. Smlouva pozbude platnosti šest měsíců ode dne obdržení této nóty. Žádosti předložené před ukončením platnosti smlouvy se vyřídí dle smlouvy, nebudou-li ke dni pozbytí platnosti smlouvy dosud vyřízeny.

Na důkaz toho níže podepsaní, k tomu náležitě zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v..... Canbeře
.....sedmnáctého..... dne měsíceúnora.....
dva tisícedvacet dva....., každé
v českém a anglickém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

ZA ČESKOU REPUBLIKU

ZA AUSTRÁLIÍ

Tomáš Dub v. r.

senátorka Michaelia Cash v. r.

mimořádný a zplnomocněný
velvyslanec
České republiky v Austrálii

generální prokurátorka
a ministryně pracovních vztahů

ISSN 3029-5092

Vydavatel: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21, 170 34 Praha 7 • **Redakce Sbírky zákonů a mezinárodních smluv:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SB, 140 21, Praha 4, telefon: 974 817 289, e-mail: sbirka@mvcz.cz • Sazba: Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 1159/4, poštovní schránka 10, 149 00 Praha 11-Chodov • **Právně závazná elektronická verze Sbírky zákonů a mezinárodních smluv je k dispozici na www.e-sbirka.cz** • Tištěnou verzi částky Sbírky zákonů a mezinárodních smluv lze objednat u Tiskárny Ministerstva vnitra, telefon: 974 887 312, e-mail: info@tmv.cz, www.tmv.cz • Předplatné je od 1. 1. 2024 ukončeno.